

Les tardes

Un relat de: [Sergi Yagiie Garcia](#)

On es van acabar les tardes?
Van anar a morir com un riu contra les roques,
En un salt d'aigües d'espera,
En una cascada de miserable recança.

El color va diluir?se novament entre les hores,
I la foscúria s'estremia amb veus cansades,
Espelmes de temps vetllaven el cadàver
De l'amor ofegat sota les ones.

I la pell rugosa del capvespre
Tenia les marques de la feina mal pagada,
On es morien les tardes
Quan marxaven, silencis i somortes?

Arronsada covardia, allà, a les brases
Que cremaven la innocència com la teia,
La veu que volia rebel·lar?se
No s'alçava més enllà de l'agonia.

I les tardes cremaven fins les cendres
I s'escampaven com taques d'oblit
Amb el vent d'una tardor sorpresa,
El seu lament arrencat a les fulles seques.